

بررسی موارد تنگی نای بعد از لوله گذاری به دنبال خودکشی

عزیز الله عباسی^۱، رویا فرزانگان^۲، غلامرضا کرمی^۳، مهرناز والی زاده^۴، محمد بهگام شادمهر^۵، مهرداد عرب^۶، مجتبی جواهرزاده^۷، ساویز پژهان^۸، ابوالقاسم دانشور^۹

- ۱- استاد جراحی قفسه سینه، رئیس جراحی توراکس بیمارستان دکتر مسیح دانشوری،
- ۲- پزشک عمومی، پخش جراحی توراکس بیمارستان دکتر مسیح دانشوری
- ۳- استادیار دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله، متخصص روانپزشکی
- ۴- پزشک عمومی، پخش جراحی توراکس بیمارستان دکتر مسیح دانشوری
- ۵- استادیار جراحی قفسه صدری، پخش جراحی توراکس بیمارستان دکتر مسیح دانشوری
- ۶- استادیار جراحی قفسه صدری، پخش جراحی توراکس بیمارستان دکتر مسیح دانشوری
- ۷- استادیار جراحی قفسه صدری، پخش جراحی توراکس بیمارستان دکتر مسیح دانشوری
- ۸- استادیار جراحی قفسه صدری، پخش جراحی توراکس بیمارستان دکتر مسیح دانشوری
- ۹- متخصص جراحی عمومی، پخش جراحی توراکس بیمارستان دکتر مسیح دانشوری

یافته / دوره هفتم / شماره ۱۲ / تابستان ۱۴۰۰ / مسلسل ۱۵۵

چکیده

دربافت مقاله: ۱۷/۲/۱۴۰۰، پذیرش مقاله: ۸/۳/۱۴۰۰

* مقدمه: میزان خودکشی در سالهای اخیر رو به افزایش گذاشته است. ارائه یک مجموعه از بیمارانی که بعد از اقدام به خودکشی زیر ونتیلاتور قرار گرفته‌اند و در اثر لوله‌های داخل نای دچار عارضه تنگی در مجرای هوایی (تراشه) شده‌اند، باعث شناخت بیشتر این عارضه و راههای مقابله و پیشگیری از آن می‌شود.

* مواد و روش‌ها: طی یک مطالعه آینده نگر، از میان بیمارانی که به علت تنگی مجرای هوایی ناشی از لوله گذاری به موزک ما معرفی شده بودند، آنها یکی که علت لوله گذاری اقدام به خودکشی کرده بودند، بررسی شدند. این کار با پرکردن پرسشنامه تنظیم شده ثبت کامپیوتري اطلاعات آماري و پيگيري منظم باليني، در مدت ۱۵ ماه (اردیبهشت ۱۳۸۲ تا تیر ماه ۱۳۸۳) انجام گرفت.

* یافته‌ها: از میان ۱۰۰ بیمار مبتلا به تنگی ناشی از لوله گذاری، تعداد ۱۹ بیمار وارد مطالعه شدند (میانگین سنی ۲۵/۳+۹/۹۶ سال، محدوده ۱۷-۵۶ سال، ۱۰ نفر مؤنث و ۹ نفر مذکور). نوع بیماری و علت خودکشی براساس تشخیص روانپزشک عبارت بود از: ۱۱ مورد استرس روانی اجتماعی در زمینه شخصیت مشکلدار یا نابالغ و ۷ مورد وجود اختلال روانی، در یک نفر علت نامعلوم بود. علل مستقیم اقدام به خودکشی عبارت بودند از: مشکلات خانوادگی ۱۰ مورد، مسائل عشقی ۲ مورد، اعتیاد ۳ مورد، ناراحتی سیستم عصبی و افسردگی ۶ مورد، مشکلات اجتماعی ۲ مورد. بعضی از بیماران ۲ علت را ذکر کرده و یک بیمار نیز از ذکر علت خودکشی خودداری کرد. مدت لوله گذاری بیماران به طور متوسط ۱۴/۷۸ روز بود (محدوده ۳۰-۳ روز)، ۸ بیمار تراکئوستومی شده بودند و طول تنگی به طور متوسط ۳۵/۱۲ میلی‌متر بود (محدوده ۲۰-۵۰ میلی‌متر). درمانهای انجام شده شامل رزکسیون آناستوموز محل تنگی و نیز دیلاتاسیون متناوب تنگی بود. ۳ بیمار با دیلاتاسیون درمان شدند و در ۱۶ بیمار عمل رزکسیون آناستوموز تراشه انجام شد. ۸ مورد عود تنگی بعد از رزکسیون ایجاد شد که با رزکسیون مجدد (۴ نفر) و با دیلاتاسیون متناوب (۲ نفر) بهبودی یافتند و در ۲ مورد نیز استنت گذاشته شد. این گروه از بیماران با یک گروه متشابه که به علت مختلف دیگری دچار تنگی بعد از لوله گذاری شده بودند، مقایسه شد. میزان عود تنگی (P=0/011) و طول تنگی (P=0/011) در گروه خودکشی بیشتر از گروه شاهد بود.

* نتیجه گیری: بهنظر می‌رسد در بیماران ما مشکلات اجتماعی نظیر بیکاری، تجرد و کم‌سوادی بیشتر از اختلالات روانی زمینه‌ساز اقدام به خودکشی بوده است. بیمارانی که بعد از خودکشی زیر ونتیلاتور قرار می‌گیرند و دچار تنگی تراشه می‌شوند با عمل رزکسیون آناستوموز قابل درمان می‌باشند، اگر چه میزان عود تنگی در آنها بیشتر از گروه‌های دیگر است.

واژه‌های کلیدی: خودکشی، لوله گذاری، نای

مقدمه

جامعه ما خیلی زیاد است؟^۳- آیا مراقبت از مجاری هوايی اين بيماران در مدتى كه زير ونتيلاتور بودهاند، ناكافى بوده است؟ بروز تنگى ناي در اين بيماران باعث مشكلات عديدهای برای بيمار و خانواده وى می‌شود و می‌تواند اثرات شديد روانی و اقتصادي بر خانواده و جامعه تحميل کند که از خود بيماري روانی فرد زيانبارتر باشد. با توجه به اين که اين بيماران گروه نسبتا همگونی را از جهات مختلف خانوادگی، اجتماعی و درمان‌های انجام شده تشکيل می‌دادند، آنها را بهصورت يك گزارش علمی و تحليلي ارائه کردیم و با گروه مشابهی از بيماران دچار تنگی بعد از لوله‌گذاری مقایسه کردیم تا شاید به سؤالات فوق پاسخی داده شود.

مواد و روشها

در اين مطالعه آينده نگر، گروه مورد مطالعه بيمارانى هستندكه در عرض ۱۵ ماه (اردیبهشت ۱۳۸۲ لغايت تیرماه ۱۳۸۳) به علت تنگى تراشه ناشی از لوله‌گذاری به مرکز ما ارجاع شده‌اند و علت لوله‌گذاری، نارسيابي تنفسی ناشی از اقدام به خودکشی بوده است. اطلاعات مربوط به بيماران بهصورت آينده‌نگر با پرکردن پرسشنامه مخصوص و پيگيري منظم باليني تهيه شده، اين پرسشنامه حاوي سؤالات مختلفي بود که وضعیت روانی، علت اقدام به خودکشی، داروهای مصرف شده، شرياط خانوادگی بيمار، شرياط اقتصادي والدين بيمار، وضعیت تأهل، نوع درمان و نتایج درمانی را جمع آوري می‌کرد. پيگيري باليني بيماران نيز بهصورت فعال و از طريق مصاحبه چهره به چهره بيماران و مراجعيه به درمانگاه و تماس تلفني صورت گرفت. نتایج بهدست آمده در اين گروه با يك گروهی از بيمارانی مقایسه شد که بهعلل مختلف ديگر زير ونتيلاتور رفته و مبتلا به تنگى ناي شده بودند.

يافته‌ها

تعداد ۱۹ بيمار در مطالعه وارد شد. سن بيماران از ۱۷ تا ۵۶ سال (ميانگين ۲۵/۳+۹/۹۶ سال) متغير بود که شامل ۱۰ نفر مؤنث و ۹ نفر مذکر بود. فقط ۵ نفر از آنها متاهل بودند (هر ۵ نفر زن). سطح متوسط تحصيلات بيماران عبارت بود از: يك‌نفر دانشجو، ۶ نفر ديبلم و بقیه ۱۲ نفر زير ديبلم (از پنجم ابتدائي تا اول دبیرستان) ^۴

خودکشی پديدهای بهقدمت عمر بشر است؛ ولی به دليل منافاتي که با اصل حيات انسان دارد - حياتي که تلاش برای بقاي آن قويترین غريزه انساني است - از ديرباز در اغلب جوامع، فرهنگها و اديان امری نکوهيده تلقى شده است. متأسفانه در جوامع بشری و مستمدن امروزی ميزان خودکشی رو به افزونی است (۱-۶)، طبق گزارش WHO هر ساله حداقل يك ميليون نفر در دنيا دست به خودکشی می‌زنند (۲)، خودکشی هشتمين علت مرگ‌ومير در ایالات متحده، دومین علت مرگ‌ومير در پسران ۱۵-۱۹ ساله در اين کشور (۷) و دهمین علت مرگ در دنيا می‌باشد (۱). همين امر خودکشی را از يك ناهنجاري فردي به يك معرض اجتماعي گسترده تبديل کرده است. خودکشی يك مشكل سلامتي اجتماعي می‌باشد که نياز به برنامه‌ريزي دقيق جهت پيشگيري دارد (۸،۹). از ديدگاه روانپژشكى، عوامل وابسته به خودکشى در بين مردان و زنان در سين مختلف با تحصيلات و شغل متفاوت با يكديگر فرق دارند (۱۰). مردان و زنان بهدلail متفاوتی دست به خودکشی می‌زنند. از طرفی، افراد معمولا بهواسطه مشكلات روانی و جسمی اقدام به خودکشی می‌كنند. در بين بيماران روانی که خودکشی می‌كنند، عده‌ای افسرده هستند و عده‌ای نيز افراد روان‌پريشي هستند که تحت تأثير توهمات خود دست به خودکشی می‌زنند. ساير اختلالات روانپژشكى هم با درجات مختلف در اقدام به خودکشی مؤثر می‌باشند (۱۱،۱۲). افرادي که به واسطه بيماري و عدم سلامت جسمی دست به خودکشی می‌زنند، کم نیستند. از طرف ديگر، افرادي نيز که دچار مشكلات روانی و جسمی نیستند ولی بهواسطه مشكلات ديگر اقدام به خودکشی می‌كنند و اين گروه هستند که خودکشی را به معرض اجتماعي مبدل ساخته‌اند (۱۲). ارجاع تعدادی از بيماران به مرکز ما که اقدام به خودکشی در آنها منجر به تنگى ناي بعد از لوله‌گذاری شده بود، باعث بروز سؤالات متعددی برای دست اندر کاران درمان اين بيماران می‌شود: ۱- آیا در بيمارانی که اقدام به خودکشی می‌كنند احتمال ایجاد تنگى بعد از لوله‌گذاری بيشتر است؟ ۲- آیا تعداد افرادي که اقدام به خودکشی می‌كنند در

متوسط ۳۵/۱۲ میلی‌متر بود (محدوده ۲۰-۵۰ میلی‌متر). درمانهای انجام شده شامل رزکسیون آناستوموز محل تنگی و نیز دیلاتاسیون متناوب تنگی و گذاشتن استنت پلی‌فلکس در بعضی از بیماران بود. سه بیمار از ابتدا با دیلاتاسیون درمان شدند و بهبودی پیدا کردند که یک مورد آن قبلاً در مرکزی دیگر عمل شده بود. در ۱۶ بیمار عمل رزکسیون آناستوموز انجام شد که یک نفر آنها در مرکز دیگری عمل شده و به علت عود تنگی به ما ارجاع داده بود که در اینها نیز ۶ مورد عود تنگی بعد از عمل ایجاد شد (با موارد عود مرکز دیگر جماعت ۸ مورد عود) از این ۸ بیمار، ۴ نفر تحت عمل مجدد رزکسیون آناستوموز قرار گرفتند و دو نفر دیگر تحت دیلاتاسیون متناوب تنگی با برونکوسکوبی ریژید¹ قرار گرفتند که در نهایت هر ۶ مورد بهبودی پیدا کردند و در دو مورد دیگر که اخیراً با عود مراجعه کرده بودند، استنت گذاشته شد. فقط در یک بیمار فلچ یک عصب راجعه به عنوان عارضه دائمی باقی ماند. اهمیت آماری عوامل مختلف در بیماران در جدول ۱ نشان داده شده است.

جدول شماره ۱- اهمیت آماری یافته‌های مختلف در بیمارانی که به خودکشی اقدام کرده بودند

عامل	سن	جنس	ازدواج	شغل	تحصیلات	وسیله خودکشی	فرزند دوم به بعد خانواده	علت خودکشی براساس تشخیص روانپزشکی
محدوده ۱۷-۳۵ سال میانگین	۲۵/۳ + ۹/۹۶							
* n.s	٪۵۲/۶ ٪۴۷/۴	زن مرد						
p<0/0.5	٪۷۳/۷ ٪۲۶/۳	مجرد متاهل						
n.s	٪۴۲/۱	بیکار						
n.s	٪۶۳/۱ ٪۳۶/۹	زیردیپلم دیپلم و بالاتر						
p<0/0.5	٪۵۷/۹ ٪۳۶/۸ ٪۵/۳	قرص سم تریاک						
-	٪۱۰۰	فرزند دوم به بعد فرزند اول خانواده						
n.s	٪۶۱/۱ ٪۳۹/۹	استرس روانی - اجتماعی اختلال روانپزشکی						
-	٪۷۱/۴ ٪۲۸/۶	افسردگی دیگر بیماریها						
-	٪۳۳/۳ ٪۶۶/۷	بلی خیر						

1. Rigid

بودند، (به علل مختلف دیگر غیر از خودکشی) مقایسه شدند.
خلاصه این موارد در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول شماره ۲- مقایسه در گروه بیماران مبتلا به تنگی بعد از لوله‌گذاری بستره شده در بیمارستان دکتر مسیح دانشوری

تعداد کل	جنس	عمر	ارزش آماری	گروه خودکشی	* گروه کنترل
میانگین سنی و محدوده سنی بر حسب سال	مؤنث	۲۵-۳۲	۱۹	۸۱	
میانگین سنی و محدوده سنی بر حسب روز	ذکر	۱۷-۵۶	۱۰	۱۵	
میانگین طول تنگی و محدوده بر حسب میلیمتر	ذکر	۳-۴۰	۹	۶۶	
درمان انجام شده رزکسیون آناستوموز RA برونکوسکوپی- دیلاتاسیون D	S	۳۲-۷۲	P= ./. ۱۱	۲۴/۴۲	۲۴/۴۲
استنت L	L	۲۰-۵۰		۱۷-۶۶	۱۷-۶۶
لیزر		RA=۱۶		۲	۲
عود بعد از جراحی در این مرکز		B-D=۳		۱۵/۵۸	۱۵/۵۸
		S=۰		۰-۴۰	۰-۴۰
		L=۰		۲۸/۲۸	۲۸/۲۸
		P= ./. ۱۱		۱۰-۶۰	۱۰-۶۰
		۶		۵	۵
		۱۶		۵۵	۵۵

* گروه کنترل بیمارانی هستند که به علل دیگر غیر از خودکشی لوله‌گذاری شده بودند و هم‌زمان با گروه خودکشی مراجعه کرده بودند.

خودکشی نیز بیشتر می‌شود این مسئله در بین مردان از سن ۴۵ سالگی اوج گرفته و در بین زنان پس از ۵۵ سالگی بیشترین مقدار خودکشی موفق را به خود اختصاص داده است (۱۴)؛ ولی در بیماران ما فقط یک نفر خانم بالای ۵۵ سال وجود داشت و در آقایان نیز سن خودکشی زیر ۳۷ سال بود.

۲- ازدواج: فقط ۵ نفر از بیماران ازدواج کرده بودند. تأهیل در کاهش میزان خودکشی در بیماران ما اهمیت آماری داشت.

میزان خودکشی در افرادی که مجرد هستند و یا هرگز ازدواج نکرده‌اند، دوبرابر افراد متأهل می‌باشد (۱۴) و همان طور که ذکر شده، به نظر می‌رسد ازدواج و بچه‌دار شدن به طور قابل ملاحظه‌ای از میزان خودکشی می‌کاهد (۱۱، ۱۴، ۱۵). در مطالعه‌های که در استان لرستان در ۴۰ مورد خودکشی با خوردن گج در طی سالهای ۷۴-۷۹ انجام شده است نیز

از ۵۵ بیماری که در گروه شاهد تحت رزکسیون آناستوموز تراشه قرار گرفتند. در یک مورد فلج تار صوتی چپ، یک مورد فلج تار صوتی راست و یک مورد تغییرات حنجره به صورت فیکس بودن تار صوتی دیده شد. یک مورد نیز مرگ به علت ایست ناگهانی قلبی - تنفسی ایجاد شد که این بیمار به علت نارسایی قلبی چند بار قبل از عمل دچار حمله ایست قلبی شده بود که با اقدامات احیاء برگشت کرده بود.

بحث

۱- سن: میانگین سنی بیماران $25/3+9/96$ سال بوده است. در حقیقت بیشتر بیماران در سنین ۱۷-۳۵ سال قرار داشتند و فقط سه بیمار بالای ۳۵ سال سن داشتند. در مطالعه‌ای که در دبی و امارات در سالهای (۱۹۹۲-۲۰۰۰) انجام شده است، محدوده سنی، ۲۱-۴۰ سال بود (۱۳) و در مطالعه‌ای دیگر نشان داده شده است که با افزایش سن میزان

حلق‌آویز کردن در دبی و امارات متحده عربی (۱۳) (۲۰۰۰-۱۹۹۲) و در امریکا به طور عموم بیشترین روش خودکشی بوده است (۱۴). در بررسی که در اکوی تاین^۳ در جنوب غربی فرانسه انجام شده است، بیشترین روش خودکشی از حلق‌آویز کردن و غرق‌شدن و استفاده از داروها بوده است (۲۵). حلق‌آویز کردن یکی از شایع‌ترین روش‌های استفاده در دنیا می‌باشد (۲۶). در مطالعه‌ای در ناحیه‌ای در جنوب آفریقا، حلق‌آویز کردن ۵۷٪، استفاده از اسلحه گرم ۳۰٪ و مسمومیت در ۱۳٪ موارد روش خودکشی بوده است (۲۷). خودکشی با خوردن گچ، شیوه‌ای عجیب و جدید از طرق اقدام به خودکشی است که منحصرا در کشور ایران و تنها در استان لرستان و یکی از شهرهای مجاور آن به نام اسلام‌آباد گزارش شده است (۱۶).

۶- علت اقدام به خودکشی: یکی از عوامل خطر مهم در مطالعه دانمارک (۱۹۸۱-۱۹۹۷) اختلالات روانی و یا سابقه بسترهای در بیمارستان به علل اختلالات روانی بوده است (۲۱). و در مطالعات دیگر نیز به اختلال خلقتی به عنوان یکی از عوامل خطرزا جهت اقدام به خودکشی توجه شده است (۱۱).

نتایج بررسی همه‌گیری شناسی اختلالات روانپزشکی در لرستان نشان‌دهنده این بوده است که شیوع اختلالات روانپزشکی در سینین ۲۶-۴۰ سال بیش از سینین ۱۸-۲۵ سال بوده است. استرس، زایمانهای مکرر و اضطراب ناشی از تغییرات بیولوژیکی در زنان و همچنین استرسهای محیطی و مشکلات کاری، اقتصادی و بیکاری در مردان را از دلایل بالاتر بودن شیوع اختلالات در این سینین دانسته‌اند و طلاق به عنوان یکی از عوامل استرس‌زا، آشکار کننده و مستعدساز اختلالات روانپزشکی است و همچنین شیوع اختلالات روانپزشکی در افراد با تحصیلات عالی بیش از سایر گروهها بوده است (۲۸). ولی در بررسی که در بیماران مورد مطالعه ما انجام گرفت، فقط در ۷ نفر از بیماران اقدام به خودکشی در زمینه بیماری

بیشترین بیماران مجرد بودند (۱۷٪ / ۵۲٪ مجرد زن و ۲٪ / ۸۸٪ مجرد مرد) (۱۶).

۳- جنس: در این مطالعه بیشتر بیماران مرد بودند. در بررسی که در ایالت اولوا^۱ در فنلاند شمالی (۱۷) در سالهای ۱۹۹۸-۲۰۰۰ و در دبی (۱۳) و امارات متحده عربی بین سالهای ۱۹۹۲-۲۰۰۰ انجام گرفت، بیشتر افرادی که اقدام به خودکشی کردند نیز مرد بودند. در های لند^۲ میزان خودکشی در آفایان بیشتر بوده است (۱۸). در آمریکا نیز آفایان بیشتر از خانمها خودکشی می‌کنند (۱۴) ولی در مطالعه استان لرستان از مجموع ۴۰ بیمار مطالعه شده که با یک روش خاص دست به خودکشی زده بودند، ۵٪ زن و ۵٪ مرد بودند (۱۶).

۴- شغل: در این بیماران ۵ نفر خانه‌دار، یک نفر دانشجوی پزشکی و یک نفر قصاب بوده و سه نفر محصل و یک نفر شغل آزاد و بقیه بیکار بودند. میزان بیکاری از نظر آماری به عنوان عامل خودکشی اهمیت آماری نداشت. ولی ۴۲٪ از بیماران بیکار بودند. طی مطالعاتی دیگر که انجام شده است، شغل، انسان را به نوعی در مقابل خودکشی محافظت می‌کند (۱۴) و ارتباطی قوی بین بیکاری و خودکشی وجود داشته است (۲۳، ۲۴، ۲۱، ۲۲، ۲۰، ۱۹، ۱۱). در بررسی ما نیز بیشتر بیماران بیکار و یا از اوقات فراغت بیشتری برخوردار بودند. در مطالعه این موضوع در استان لرستان در تعداد ۴۰ بیمار مورد مطالعه ۵٪ دانش‌آموز و ۳۵٪ خانه‌دار و ۱۰٪ بیکار بودند (۱۶). در مطالعه ما ۱۵٪ محصل و ۳٪ خانه‌دار و ۴۲٪ بیکار بودند.

۵- وسیله خودکشی: روش‌های متعددی برای خودکشی گزارش شده است که البته انتخاب این روشها به وضعیت فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، جغرافیایی و ... بستگی دارد. در بیماران ما ۱۱ نفر از قرص و ۷ نفر از سم و یک نفر از تریاک استفاده کرده بودند که میزان استفاده از قرص به عنوان وسیله خودکشی اهمیت آماری داشت ($p < 0.05$). انواع قرصها از گروه بنزودیازپین‌ها، فنوباریتال و ایندراک بوده است.

1. oulu
2. Highland

3. Aquitaine

روشهایی که برای سمزدایی آنها به کار می‌رود در بروز اسکار و فیبروز در تراشه مؤثر باشد. اگر چه ارزیابی درست این مسئله مشکل است ولی قابل طرح است. در خیلی از این بیماران داروهای ضد تشنج به خصوص دیلاتین تجویز شده است. این عقیده وجود دارد که دیلاتین سبب تشدید ایجاد اسکار می‌شود و حتی از این خاصیت دیلاتین برای بهبود رژمها بستر استفاده شده است (۳۰-۳۳) ولی این که تا چه حدی این امر در بیماران ما دخالت داشته است، برای ما ناشناخته است.

نتیجه گیری

اکثر بیماران در مراکز دولتی و بخش‌های اورژانس بستری شده بودند. بروز این تعداد تنگی ناشی از لوله‌گذاری غیرعادی به نظر می‌رسد، اگر چه نمی‌توان قضاوت آماری دقیقی کرد. ولی حدس ما این است که تمرکز این بیماران در بیمارستانهایی که برای مسمومین پذیرش دارند باعث فشار درمانی زیاد روی این بیمارستان‌ها و کاهش سطح مراقبت می‌شود. پیشنهاد ما این است که بیمارانی که دچار نارسایی تنفسی حاد در اثر مسمومیت با داروها می‌شوند، یک یا دو روز بعد از پذیرش در این مراکز، به مراکز دیگری که در آنها شرایط بهتر برای مراقبت زیر ونتیلاتور وجود دارد، منتقل شوند.

مشخص روانی بود و در بقیه، تنش‌های اجتماعی و روحی عامل خودکشی بوده است که در این ۷ نفر گروه سنی ۲۶-۳۷ سال بیشتر از گروه سنی زیر ۲۵ سال بوده که $57/14\%$ آنها بیکار و $85/71\%$ آنها نیز مذکر بودند. به نظر می‌رسد باید در زمینه کاهش این تنش‌ها در جوانان توجه بیشتری شود و به خانواده‌ها در این مورد هشدار داده شود. $39/9\%$ از بیماران ما که به عمل خودکشی به‌حالت کوما رفته بودند اختلال روانپزشکی داشته‌اند که از این میزان $71/4\%$ طبق نظر روانپزشکان به افسردگی مبتلا بوده‌اند.

۷- علت بروز تنگی: مهمترین علت بروز تنگی پس از لوله‌گذاری طول مدت لوله‌گذاری و مراقبتهاي پرستاري از مجازي هوائي در مدت لوله‌گذاري است. (۲۹) در بیماران ما طول زمان انتوباسيون با سايير گروهها تفاوتی نداشت ولی حدس می‌زنيم که نحوه مراقبت از بیماران خوب نبوده است. شاید بیماری که به علت خودکشی بستری شده است، به‌شكل غیر محسوسی از طرف خانواده و جامعه پزشكی نیز مورد بی‌توجهی قرار می‌گيرد شاید هم علت ديگري در بروز تنگي در اين بیماران دخالت داشته باشد. يكى از تفاوتهاي مهم اين گروه با سايير گروهها استفاده از قرص، به خصوص فنوبارتيل و ديازپام برای خودکشی بوده است. حدس می‌زنيم که استفاده از اين داروها و يا داروهای ديگري که برای کنترل علائمی چون تشنج برای بیماران مصرف شده است، در بروز تنگی تأثیر داشته است. همه بیماران ما با مصرف سمم و يا دارو اقدام به خودکشی كرده بودند. احتمال دارد که مصرف اين داروها يا

References

1. EBR Desapriya and N Iwas. New trends in Suicide in Japan. Inj prev 2003; 9:284 2003 BMJ Publishing group
2. Polewaka A, Korch S, Chrostek Maj J. Suicidal behavior and suicide attempts in adolescents and youth adults- epidemiology, risk factors prevention and treatment. Przegl Lek 2004; 61(4): 261-4
3. Jakuboniene D, Gurevicius R. Mortality from External causes. Influence of age and gender. Medicina (Kaunas). 2003; 39(8): 773-87
4. Jainlin J. Suicide rates and mental health service in modern china. Crisis. 2000; 21(3): 118-21
5. Neleman J. Suicidality. Ned Tijdschr Geneesk. 2001 Mar 17; 145 (11): 515-20
6. Hafner H. The epidemiology of suicide and attempted suicide. Psychiatr Neural Med Psychol (Leipz). 1989 Aug; 41 (8): 449
- وہاب زاده ج، مباحثت عمده در روانپژشکی، تهران، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، سال ۱۳۷۲، صفحه ۸-۱۵
7. De Leo D. Struggling against suicide: The need for an integrative approach. Crisis 2002; 23: 23-31. [cross REF][medline]
8. Disley B, Coggan C. Youth suicide in new Zealand. Crisis. 1996; 17(3): 116-22
9. Kaplan and Sadok comprehensive text book of psychiatry, vol 3, suicide 92, Williams and wilkins 2000. P: 2031-2045
10. Weleh SS. A review of the literature on the epidemiology of parasuicide the general population. Psychiatr serv 2001 Mar; 52(3): 368-75
- پورافکاری ن، روانپژشکی علوم و فناوری، روانپژشکی بالینی، چاپ اول، شهر آب ۱۳۷۵، صفحات ۱-۲۰.
11. Koronfel AA. Suicide in dubai, United arab emirates. J Clin forensic Med 2002 Mar; 9(1): 5-11
12. Suicide in synopsis of Psychiatry/ Behavioral sciences / clinical. Psychiatry 9th edition by KAPLAN and Sadock's Lippin Cott Williams and wilkins, 2003: 913-923
13. Stack S. The effect of marital integration on Africa American Suicide. Suicide Life Threat Behav. 1996 winter; 26(4): 405-14
- یگانه ر، رفیعی ن، کاظمی ا، احمدی م، درtag ف، بررسی موارد گچ خوری به عنوان یک روش جدید و عجیب اقدام به خودکشی در استان لرستان، مجله یافته، سال پنجم، ۲۸-۳۲ زمستان ۱۳۸۲، شماره ۱۹، صفحه ۲۸-۳۲
14. Timonen M, Vilio K, Hakko H, Sarkioja T. Is seasonality of suicides stronger in victim with hospital treated atopic disorders? Psychiatry Res. 2004 Apr 30; 126(2): 167-75
15. Stark C, Mattewson F, O' Neill N, Oates K, Hay A. Suicide in the Highlands of Scotland. Health Bull (Edinb). 2002 Jan; 60(1): 27-32
16. Galyn L, Andy sloggett. Suicide, deprivation and unemployment. Record linkage study. BMJ 1998 Nov 7; 317: 1283-1286
17. Platt S. Unemployment and suicidal behavior: a review of the literature. Soc Sci Med 1984; 19:93-115 [Medline]
18. Qin P, Agerbo E, Mortensen PB. Suicide risk in relation to socioeconomic, demographic, Psychiatric, and familial factors: a national register based study of all suicides in Denmark, 1981-1997. Am J Psychiatry 2003 APR; 160(4): 765-72.S
19. Voss M, Nylen L, Floderus B, Diderichsen F, Terry PD. Unemployment and early

- cause – specific mortality. A study based on the Swedish tein registry. Am J Public Health. 2004 Dec; 94(12)
23. Gibb S, Beautrais A. Epidemiology of attempted suicide in Canterbury province, New Zealand (1993-2002). N Z Med J 2004 Nov 5; 117 (1205)V 1141
24. Fuller GN, Rea AJ, Payne JF, Lant AF. Parasuicide in central London 1984-1988. JR Soc Med. 1989 Nov; 82(11): 653-6
25. Maurice S, Pommere X, Pueyo S, Toulouse C, Tilly B, Dabis F, and et al. Epidemiological surveillance of suicides and attempted suicide in Aquitaine, South west france, using an orginal computer network of sentinel general practitioners. J Epidemiol Community Health. 1989 Sep; 43 (3): 290-2
26. Gunnell D, Bonnewith O, Hawton K, Simkin S, Kapur N. The epidemiology and Prevention of suicide by hanging: a systematic review. Int Epidemiol 2005 Jan 19; [Epub ahead of print]
27. Meel BL. Determinants of suicide in the Transkei subregion of south Africa. J Clin Forensic Med. 2003 Jun; 10(2): 71-6.
- ۲۸- محمدی م، ملک افضلی ح، نوربالا اع، باقری یزدی ع، رهگذر م، مسگرپور ب، صفا م، رادفر ر. همه‌گیری شناسی اختلالات روانپژشکی در استان لرستان، سال ۱۳۸۰، مجله یافته، سال پنجم، شماره ۱۹
29. Grillo HC, Donahue DM, Mathisen DJ. Postintubation tracheal stenosis: Treatment and results. J Thorac Cardiovasc Surg, 1995 mar; 109(3): 486-92 (discussion 492-3)
30. Bhatia A, Parkash S. Topical phenytoin for wound healing. Dermatol online j. 2004 Jul 15; 10(1): 5
31. Pitiakoudis M, Giatromonolaki A, Iliopoulos I, Tsaroucha AK, Simopoulos C, Piperidou C. Phenytoin-induced lymphocytic chemotaxis, angiogenesis and accelerated healing of decubitus ulcer in a patient with stroke. J Int Med Res. 2004 Mar-Apr; 32(2): 201-5
32. Bhatia A, Nanda S, Gupta U, Gupta S, Reddy BS. Topical phenytoin suspension and normal saline in the treatment of leprosy trophic ulcers: a randomized, double-blind, comparative study. J Dermatology Tre. 2004 Sep; 15(5): 321-7
33. Scheinfeld N, Phenytoin in cutaneous medicine: its uses, mechanisms and side effects. Dermatol online J. 2003 Aug; 9(3):6